

# Bibelstudieopplegg til «Et levende håp»

## Sammendrag av talen:

Som kristne har vi et håp som ikke bare er basert på følelser eller ubegrunnet optimisme, men på historiske realiteter. At Jesus ble menneske, døde og stod opp, beviser ikke bare at Gud finnes, men også at han bryr seg om oss og har overvunnet døden en gang for alle. Dette er grunnlaget for vårt håp, som også innebærer at Gud til slutt vil gjenopprette alt som er ødelagt i hans skapelse, når han skaper en ny himmel og en ny jord. Dette håpet må vi ikke miste av syne, og for å klare å leve i dette håpet så trenger vi «å se» hva Gud gjør, i betydningen å ta det inn, forstå det og handle på det. Når vi gjør det, forstår vi også hvilken rolle vi er ment å spille slik at vi endre våre tanker og holdninger til å bli «*samstemte*» med Gud. For, som Kristi kropp på jorden, så er vi ment å være håpsbærere inn i vår verden. Det er ikke et tungt oppdrag hvor vi skal prestere i egen kraft, tvert imot er håpet en ressurs som vi bære med oss fordi vi kjenner Jesus og har fått DHÅ på innsiden. Oppdraget er heller ikke noe vi er ment å gjøre alene, men sammen med resten av Jesu kropp. Når vi fyller oss med Guds ord, lytter til DHÅ i bønn og søker sammen med andre kristne i nære og ærlige felleskap, uten fasade og maske, da får vi kraft til å være slike håpsbærere uansett hva vi måtte møte. For som kristne har vi ingen bibelsk garanti mot lidelse og vanskeligheter, men vi har et løfte om at vi ikke står alene, og at «*som vår dag er skal vår styrke være*». Det er et herlig håp verdt å feire og verdt å dele!

## Læringsmål:

- Vi reflekterer over hva håpet vårt består i og hvordan det skiller seg fra andre typer håp – vårt håp er basert på det Jesus har gjort og løftene i hans ord.
- Vi øver oss på «**å se**» hva Gud gjør og har gjort for oss, og hjelper hverandre til å leve «**samstemte**» med Guds tanker. Her trenger vi DHÅ's åpenbaring, som kommer gjennom å ta til oss Guds ord og være i samtale med Gud (=bønn).
- Vi øver oss på å ha Jesus som hode – å lyde ham og ha han som autoritet i livet

**Sentrale Bibelvers** (bruk gjerne litt tid til å meditere over bibelversene under gruppesamlingen):

**Efeserne 1:18-19** «Må han gi lys til [deres] hjertes øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige og hvor overveldende hans kraft er hos oss som tror.»

**Åp 21:5** «Se, jeg gjør alle ting nye»

**Joh 14:15-23** «Den som elsker meg, lyder mine bud..... Og den som elsker meg, skal min Far elske. Ja, også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham..... og vi skal komme og bo hos ham.»

**Rom 15:4** «Og alt som før er skrevet, er skrevet for at vi skal lære av det: Vi skal ha håp gjennom den tålmodighet og trøst som skriftene gir.»

**Rom 15:13** «Må håpets Gud fylle dere med all glede og fred i troen, så dere kan bli rike på håp ved Den hellige ånds kraft».

### Spørsmål til diskusjon:

- Var det noe i denne talen som du bet deg spesielt merke i, som provoserte, utfordret, overrasket eller inspirert deg?
- Opplever du at du har grepet håpet som talen snakker om? Hvorfor / hvorfor ikke? Og hva skal i så fall til for at du skal gripes av dette håpet?
- Ser du deg selv som en håpsbærer? Og hva betyr i så fall det i din situasjon?
- Opplever du å være del av et ærlig kristent felleskap i dag, der du slipper å opprettholde en fasade eller ha på deg en maske? Om ikke, hvordan kan du bidra til å skape slike mindre felleskap?